

finder jeg besynderligt, thi en Ikke-Eiendomsbesidder kan ofte være bedre stillet i finantstiel Henseende end en Grundeier, og det vilde dog være forunderligt, om en Mand, der solgte sin Eiendom og derved maaskee blev bedre stillet i finantstiel Henseende, af den Grund strax skulde have mindre Ret til at blive valgt til Borgerrepræsentant, end han tidligere havde. Dertil kommer endnu en anden Betragtning. Det har nemlig stundom viist sig, at naar der har været Tale om en Udvidelse af en By, der vilde være i beskommende Byes Interesse, have Eiendomsbesidderne meent, at en saadan Udvidelse ikke var stemmende med deres Interesser. Jeg vil ikke sige, at Grundeierne i Borgerrepræsentationen vilde gjøre en saadan Betragtning gjældende i deres Beslutninger, men det er et Factum, at en saadan Anstuelse ofte er tilstede, og heri synes jeg, at der er en Grund til ikke fortrinsviis at begunstige Eiendomsbesidderne. Det forekommer mig derfor, at denne Bestemmelse bør omblyttes med en anden, der fastsætte, at Halvdelen af Borgerrepræsentanterne skulde være i Besiddelse af en nærmere bestemt Indtægt eller yde en nærmere bestemt Skat, thi at give Valget aldeles frit, som den ærede sidste Taler foreslog, turde maaskee være mindre heldigt.

Grundtvig: Jeg har forlangt Ordet, fordi jeg havde ønsket at omtale netop det Punkt, der er berørt af begge de foregaaende Talere. Jeg deler den Mening, der af dem er udtalt, at Lovudkastet i det Hele er saaledes, at man maa erkjende, at der derved vil stee et væsentligt Fremskridt, og det vil vistnok ikke findes nødvendigt at foretage store Forandringer deri. Med Hensyn til Bestemmelsen om, at Halvparten af Borgerrepræsentanterne skal være Grundeiere, skal jeg, da dette Punkt allerede er berørt af de foregaaende Talere, kun tilføje, idet jeg forøvrigt henholder mig til dem, at jeg ikke kan forstaae, hvorledes denne Bestemmelse er kommen ind i Loven, thi den gaaer ud fra en Betragtning, der ligger langt tilbage, nemlig den, at det samme Forhold finder Sted her i Kjøbenhavn som i de smaa Kjøbstæder, saaledes at enhver nogenlunde velstaaende Mand er Grundeier, hvilket som

beskndt ikke er Tilfældet. At være Grundeier her kan kun betragtes som en Næringsdrift ligesom enhver anden, og der kan vanskeligt anføres Grunde for, at denne enkelte Næringsvei mere skulde qualificere til at være Borgerrepræsentant end de andre. Hertil skal jeg indskrænke mig, da jeg som sagt finder, at Lovudkastet iøvrigt indeholder et væsentligt Fremskridt.

Mork: Det ærede Medlem, som aabnede denne Discussion, har allerede udtalt, at de væsentligste af de Duffer, som ere fremkomne fra Communebeboernes Side med Hensyn til Forandringer i den tidligere Lovgivning om de communale Valg i Kjøbenhavn, her ere fuldførgjorte, og idet jeg derfor slutter mig til denne Udtalelse af Tilfredshed i Almindelighed med nærværende Lovudkast, som allerede er fremkommen, er det kun et Par mindre Punkter, jeg skal tillade mig at udtale mig om. Det ene er et Punkt i § 1, som dog synes mig at have nogen Betydning. Imedens man ved at opstille de forskjellige Criterier, som ere nødvendige for at have Valgret og være valgbar, har hentet dem fra Valgene til Rigsdagens Folkething, har man dog gjort en Undtagelse, idet man ikke har meent, at det var nødvendigt at forbre Indfødsret. Det forekommer mig, at det, da der her nu indføres et nyt Valgsystem for de communale Valg, dog burde tages under nærmere Overveieelse, om der ikke var Anledning til fuldstændig at bibeholde de samme Fordringer for de communale Valg, som ere ansete nødvendige ved Rigsdagsvalgene, saa at, for at være valgberettiget, og navnlig for at være valgbar, ogsaa Fordringen om Indfødsret gjordes gjældende. Det kan dog nok med nogen Grund siges, at navnlig for Hovedstaden har dette Kjendemerke, at være og agtes fuldkommen lige med en Indfødt, en saa væsentlig Betydning, at der kunde være god Grund til ikke at lade det falde bort i denne Lov. Hovedstaden er et Centrum for Landet, og den er i Besiddelse af saa mange Institutioner, der ikke kunne kaldes reent communale, men hvorover dog de communale Autoriteter ganske eller tildeels raade, at netop der Spørgsmaalet om det Nationale ganske vist faaer en ikke saa ringe